

En rätt och sannfärdig nykterhetsbasun, samt domsbasun som bör blåsas öfver...

Berggren, Anders

54 F Br.

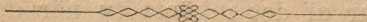

National Library
of Sweden

BERGGREN AND.

Polit
Eran
S. K.
(P. 1)

En
Rätt och Sannfärdig
Nykterhetsbasun,
samt
Domsbasun,
som bör blåsas öfver hela världen.

Hur nykterheten bör iakttagas måste jag efter befallning härmed i korthet beskrifva.

När du spisar din frukost må du taga en sup brännvin; och vid middagen en sup jemte en flaska öl eller porter, om dina tillgångar så medgifva. Vid qvällsmåltiden, kan du taga två supar, och dricka öl efter behag och sedan befaller du dig i Guds hand samt går till hvila efter dagens mödor. Om du så förhåller dig för hvarje dag kan du godt sköta dina pligter, och när du det gör förvärfvar du dig ett nykterhetsintyg af vederbörande, att du aldrig försummat dina ämbetsgöromål, utan alltid varit nykter och redlig samt fullgjort allt hvad dig blifvit anförtrodt; och detta måste Gud och Jesu vänner godkänna; och när detta är fullgjort, då är nykterheten vunnen och förvärfvad.

Då Gud hade sändt sin son till jorden för att förkunna och lära människorna vägen till det eviga lifvet och saligheten, men när de såg att ett bröllop uti Kanan i Galileen skulle firas och att Jesus var inbjuden till samma bröllop (Joh. 2: 2). Då drack gästerna ganska tappert och det inköpta vinet begynte tryta; detta var en glädje för Jesus, och Han tänkte: dricken J mina vänner, jag skall nog skaffa så mycket vin J kunnen förtära, ty Han ville visa dem, att Han hade Gudamagten i sina händer.

Då Jesu moder, som vid tillfället var kallad till hjälpskvinna i köket, hade reda på att vinet ej kunde räcka till

1877

och att en förlägenhet var å färde hos brudparet och anhöriga, därför att bröllopet skulle sluta i förtid emedan ej mer vin fanns att bjuda på.

Men Jesu moder som visste att hennes son kunde afhjelpa nöden och behovet; hon sade endast till Jesus: de hafva intet vin. Han gaf henne visserligen ett frånstötande svar, men det bekom henne ganska väl, ty hon visste att det icke var af ond mening talat. Och hon sade till tjenarne: hvad Han säger eder, det görer. När kökomästaren fick smaka vinet som Jesus tillverkat hade, var det vida starkare och rusgifvande än det som till brölloppet inköpt var, och därför sade han: vi sätter fram det kraftigaste vinet först tills de blifva druckne och sedan det som är qvar af det inköpta ty när de blifva druckne kunna de icke märka att det är af sämre beskaffenhet.

Jesu sjelf förtärde icke vin, men var hälst i sällskap med vindrinkare och var deras och publikanernas vän (Matth. 11: 19). Gud hade ingen trogen och rättfärdig man i hela Sodom och Gomorra land mer än Loth. Då Gud med eld förgjorde det ogudaktiga och syndfulla folket, blef ingen mer än Loth och hans båda döttrar från eldhafvet frälste. Derfor drack han vin så att han på tvänne dagar icke nyckter var (1 Mos. 19: 32). I gamla tiden var det flere af Guds män som tog sig ett rus vid många tillfällen.

Gud förbjöd våra första föräldrar att äta af ett visst träd som stod i Lustgården; men aldrig förbjudit att dricka vin; ty han låter växa vindrufvor för att vi skola njuta af den mustgifvande saften, samt vara glada i Gudi och tacka och lofva Honom för det goda Han gifva vill och den herrlighet han oss beredt hafver från verdens begynnelse. Derfor vill Jesus vi skola älska Gud och hvarandra inbördes. Så är hans bud och befallningar och den som lyder Jesus och tror honom han må förtära allt hvad Gud låtit växa, blott han icke gör sin nästa någon skada i sitt rusiga tillstånd och sköter sitt kall och ämbete som han åtagit sig.

Hafver någon ett ämbete så akter han derpå; lärer någon så akter på lärorna (Rom. 12: 7). Här finns ämbetsmän som icke äro af Gudi, och därför göra de

djefvulens gerningar uti nyktert tillstånd. De vilja köra en rättfärdig man från en lokal som de icke äro egare till, blott för det han lyder Jesus och vill afyttra hans sannfärdiga ord. Om dessa säger Jesus: I ären af den fadern djefvulen, honom viljen I lyda och efterfölja (Joh. 8: 44). Det är en stor förargelse att höra att satan har sitt tillhåll uti hvad man kallar bättre och lärda män, hvilket Jesus icke tåla kan. Derfor säger han: bättre vore om en qvarnsten bundes vid hans hals och han sänktes ned i hafvets djup (Matth. 18: 6). Det är Jesus en stor förargelse att hans lära och befallning är så föraktad och icke tros eller efterlefves.

Våra riksdagsmän hafva arbetat på Sveriges undergång i många år, emedan de icke lyda den lära vi af Jesus fått mottaga och bekänna. Nu har de i syfte att borttaga bränvinsbränningen och öltillverkningen. Om det skulle gå i fullbordan, då blefve landet uti en usel och beklaglig ställning. Hvad skulle då bränvinsbrännare, utskänkare, ölförsäljare m. fl. lefva utaf, alla dessa blefvo då utan sysselsättning och utan lifsuppehälle och staten förlorade många millioner om året; det kan icke gå an. Ty Gud har förordnat att den ena människan skall lefva af den andra, och Jesus vill att vi skola lefva och låta lefva.

Redan har riksens ständer beviljat den obilliga af konungen begärda summa, 72,000 kr., till sin 18-åriga kronprins. Det var allt för mycket tilltaget. Bättre hade varit om de anslagit en liten summa åt fattiga studerande som behöfva hjälp så att de kunna komma till sitt eftersträfvade mål. Här finns många fattig mans barn som hafva lika god fattningsgåfva och anlag till studier som kronprinsen; men för fattigdoms skull måste de blifva tillbaka. Denna summa till kronprinsen m. m. ökar den skattskyldiges utgifter. Till att arbeta på någon lindring uti röstning- och skattevägen kommer aldrig i fråga. De vilja endast hafva betalt för de lefva i hufvudstaden, och hjälper allmogon till mera utgifter och större skatter.

Nu har de i tanken att bifalla H. M:t den nyssnämnda begäran att få en större summa af riket för att dermed skaffa mordvapen och försvarsanstalt, för att med egen

makt kunna mörda och förderfva sin nästa, ifall satan sänder en fiende till landet.

Detta är ett svårt och af Gud förbjudit företag, ty krig är för Gud vederstyggligt och Jesus säger: den som tager till svärd skall förgås med svärd. Aldrig kan någon monark som är af Gudi ställa till krig utan det kommer af djefvulen och hans tjenare; ty han vill att dråp aldrig skall upphöra. Han är en mandråpare från begynnelsen (Joh. 8:). Men Gud är emot krig, derföre säger han, det skall uppbrännas och med eld förtärtdt varda (Es. 9: 5.) på det hans herradöme skall stort varda och på freden ingen ände (v. 7). Jesus säger: salige äro de fridsamme ty de skola se Gud (Matth. 5).

Om våra riksdagsmän lydte Jesus och efterföljde Hans lära som lofvat är, skulle vårt land komma i ett lyckligt tillstånd.

Då beviljades det icke, som konungarne villja, de villja att alla deras undersåter skola blifva mandråpare då de vill de skola ingå på en så kallad värneplikt som satan utfunderat, på det han skall få alla; ty de vet att skrifvet är: ingen mandråpare får inkomma i Guds rike (Uppenbarelseb. 21: 8). Uti Guds rike får ingen inkomma som styggelse gör och det är Gud en vederstygglig sak. Göra sig beredd till att dräpa sin nästa, alla menniskor äro vår nästa, han må vara Ryss, Turk, Jude eller Grek, alla äro vi afkomlingar från Adam och Eva och alla skola vi blifva ett fårahus och en herde, så har Han sagt och lofvat (Joh. 10).

Det är undersåtens egen skuld att krig kommer i gång; ty om de tänkte det rätta, skulle de aldrig komma i krig. De skulle aldrig gå emot Guds bud och befallning. De skulle aldrig lyda då regenten befalle dem i krig, utan svara nej. Gud har förbjudit dråp, och vi låta hvarken tvinga eller locka oss, att göra Gud emot. Ty vår lära bjuder att mer lyda Gud än menniskor. Ty aldrig kommer någon krigare till Gud, utan faller i satans våld. Aldrig kan en mandråpare blifva salig, samma stund han är af satan retad till att dräpa; det är alldeles omöjligt. Aldrig skulle undersåtare ingå och låta stifta någon krigslag, ty den är af djefvulen och hans tjenare

utfunderad för att vinna flere till sig, och han smädar Gud, därför att djefvulen har många, men Gud få. Om undersåtare älskade Gud och nästan som sig sjelf, efter Jesu bud, allmänt öfver hela verlden, skulle aldrig något krig komma i fråga. Om då monarkerna icke kunde blifva ense, fingo de sjelfva slåss och nyttja sina förbannade vapen. Nu vilja de, att alla unga och kraftiga i landet skola hållas i flere månader till mordvapensöfningen, för att kunna dräpa i qvickhet desto flere; men bättre voro det, att låta dem sköta sina handtverk, jorden, handel och det som nyttigare vore.

Om vi kasta en blick tillbaka från 1814, då Carl Johan blef regent öfver detta land, huru många fältmanöfrar och exercismöten har icke sedan varit till rakt ingen nytta, som kostat landet stora summor; hade dessa medel användts till jordodling, husbyggnad, så hade icke bostadsbristen varit så rådande som nu är förhållandet. Vår senaste aflidne regent var nog mon, att hafva krigaremakten i ordning, samt förmå riksens ständer att bevilja stora summor åt sig och sin enda dotter; men huru länge fick han njuta af denna jordens nöje. Nu är det slut, och han har ingen fördel af den stora rikedom han ägde här i lifvet. Den som fikar efter rikedom, han är en däre. Ty Jesus säger: I skolen icke samla egodelar på jorden (Matth. 6: 19). Ty här finns ej annat än fåfänglighet under solen (Salomons Predikare 1: 14). Ett jämmerligt och uselt ting, är detta lifvet, som snart tar ett slut (Sv. Psb. n:o 391).

Nu är det i allas tankar, att vår nu varande regent är så rik på silfver och penningar, att han godt kunde hålla kronprinsen i lära, utan att anlita landets innebyggare derom, ty rikedom gäller icke för Gud, och Jesus säger: Det är så omöjligt för en rik, att komma i Guds rike, som för en kamel, att gå genom ett nålsöga, hvilket är alldeles omöjligt. Men det är icke Jesu mening, att Han skall vara utestängd från Guds rike för det han är rik, ty Gud vill att alla människor skola frälsta varda, och det måste ske, men meningen är den, att han får lemna rikedomen då han ingår i härligheten, så är Jesu mening, en rik kan hjälpa den fattige, men den fattige kan icke hjälpa den rike, utan med arbete; och om ingen vore rik, hvad skulle

den fattige då taga sig till; derföre är det så, att den ene måste hjälpa den andre.

Den rike och bemedlade måste skatta och underhålla den fattige, då det behöfves.

Den som icke förstår Jesu rätta mening, kan tycka att hans ord äro förunderliga, liksom den fattigare kunde komma fortare till Gud än den rike; men det är icke så; ty mången fattig är ganska ogudaktig, och det beror på den rätta tron på Kristus och hans sannfärdiga ord, förthy så länge du har den tron, att Jesus är försonad och lidit svår pina och död, samt derigenom återlöst dig; detta är en falsk och lögnaktig tanka att hysa, och det är farligt att tro det (Uppb. 21: 8). Att Jesu blod och Hans dödspina kunde utgöra lösen och betalning för hela verdens synda-skuld, detta tro de vise. Men, det är så barockt och för Gud en stor galenskap, som skrifvet är (1 Corr. 1: 20). Abels blod ropade hämd till Gud i höjden (1 Moseb. 4: 10). Och Gud vardt vred och straffade Kain för det han utgjutit oskyldigt blod, likaledes är Gud vred, ty Jesu blod ropar hämd än i denna dag. Gud har en gång förbjudit dråp och derför är han vred öfver alla som utgjuta blod. Gud förbannade Kain för det han mördade sin broder Abel. Äfven har Gud uti Lifsens bok låtit förbanna satan som var orsaken till Sonens död och hans blods utgjutelse.

Under den korta tiden Jesus vandrade på jorden och förkunnade om Guds rike och saligheten, lofvade Han aldrig att lida för verdens synders skuld med sitt blod, eller med sin pina och död.

Dagen förr än Han korsfäst blef, förkunnade Han dombeslutet sålunda: Jag var hungrig och J gåfven mig intet att äta; Jag var törstig och J gåfven mig intet att dricka; Jag var husvill, J härbergerade mig icke; Jag var naken J klädde mig icke; Jag var sjuk och i häkte, J besökte mig icke; och det J icke hafven gjort mine minste, det hafven J icke gjort mig, och desse skola gå uti evig pina (Math. 25: 45).

När Jesus talade dessa hårda orden var Han vred, derför att ingen annan utväg kunde finnas, utan Han måste lida och dö, på det att satan skulle blifva anklagad

och kallad till domstolen såsom en Gudamördare och hela världens bedragare.

Jag vill fråga hvem som uppfyllt det som Jesus befallt?

Att besöka uslingen i fängelset, härbegeera den husville, gjort besök hos den sjuke, o. s. v. Den som icke detta gjort hafver, skall gå i evig pina. Detta var helt annat än att hafva försoning, som satans tjensteandar påstå.

Dessa Jesu hårda ord har Gud låtit ändra uti Lifsens bok. När han bar sitt kors till dödsplatsen, sade han: har detta skett på det färska trädet, hvad skall då ske på det torra.

Meningen var den när han som var oskyldig skulle så lida, hvad får icke den skyldige och otrogne då vidkännas.

Jesus har aldrig lofvat att betala någon syndaskuld, det är lögner som Satan har utfunderat.

Sedan Jesus utstått sitt lidande och smakat dödens bittra galla och af grafven uppstånden var, besökte han sina lärjungar och sadé: går ut i hela världen och lärer alla kreatur. Den som tror och blifver döpt han skall varda salig, men den som icke tror skall varda fördömd (Marc. 16), der får man höra hvad vrede hans död och pina utgjorde: han bestraffade deras otro och hjertas hårdhet att de icke trodde.

Men den som tror skola i mitt namn utdrifva djeflar och tala med nya tungor (v. 17).

Att stilla Guds vrede fins inget annat medel än tro på Sonen; tro det han lofvat hafver skall gå i fullbordan.

Ty något annat kan icke försona Gud eller Jesus. Utan tro att han kan uppenbara sig för den han vill, samt gifva sina trogna evigt lif. Den som det gör han hafver icke med Guds vrede att skaffa.

Här finns ingen i himmelen eller på jorden, som kan försona Gud eller stilla Hans och min ord på satan, som mördade Jesus och bedrager hela världen, — och ve den menniska som vill försvara och hålla med en så stor brottsling som den Gudamördaren är. Satan har sina tjenare i beredskap, en studerande har aflagt besök hos mig i afsigt, att förmå mig att gå ifrån Gud, och gifva efter för djefvulen, och denne hans trogne tjenare vill tyda bibelordet till satans båtnad, och det är en stor förargelse att sådana finnes, och han må se den dom Jesus för-

kunnat, (Matth. 18: 6.) Denne ondes tjenare vill sätta fel och se grandet i sin broders öga, men hjelken i sitt, blef han icke varse. Det är en oförlätlig synd att strida mot Gud och sanningens anda som Jesus sändt hafver.

Satans tjenare och tjenarinnor tycka illa vara att deras husbonde och ledare, skall få så stort nederlag, att icke få behålla en enda människa som Gud skapat hafver. De tycka det är orätt, att deras vän satan, kommer för domen och blir dömd, för det han mördade Jesus och bedrager hela världen. Men om du tänkte det rätta, min käre vän, då höll du icke med honom, ty den som vill hålla med en mördare och försvara honom, han måste deltaga i brottslingens straff.

Uti Lifsens bok äro människorna endast stämde och kallade till vittne vid Kristi domstol, för att intyga att satan är roten och upphovet till allt ondt, samt var orsaken till Jesu död. Jesus led icke för världens synder, utan för världens frälsnings skull, ty just derföre hade Gud sändt honom till att frälsa världen men icke döma världen, (Joh. 3: 17.) Syndaförlåtelsen var gifven långt före Jesu död, jag utstryker dina öfverträdelse och kommer dina synder intet ihåg, (Es. 43: 25.) Jesu ömkade sig öfver dem att de voro förlätne och förskingrade. Jesu lärjungar fingo lof att förlåta synderna, (Matth. 18: 15.) Nu är det en stor glädje att Jesus vill komma och förlossa oss från träldomens ok, och Jesus säger: trälen blir icke i evinnerliga (Joh. 8: 35.)

Nu kan alla trösta sig med den englaröst Gud låtit förkunna den stund Jesus föddes. Varen icke förfärad, si Jag bädar er stor glädje som allt folk vederfaras skall (Luce 2: 10.) Det är ett säkert löfte att höra att alla skola komma i åtnjutande af den glädjen, och jag måste lyda sauningens anda och förkunna det som ske skall samt taga af Jesu ord, att skriften må fullbordas (Joh. 16: 14:), (5 Mose 18: 18) och (Es. 42: 9.) Ty det är sanningens anda som talar.

Ty hvar och en som åkallar Herrans namn, skall varda salig, (Rom. 10 13.) På ett annat ställe säger han: hvilken som tror på mig, han hafver evinnerligt lif och kommer icke i domen, utan är gången ifrån döden till lifvet, (Joh. 5: 24.)

Anders Berggren,

utgivare af Lifsens bok.
Landsväggsgatan N:o 19.

Pris 5 öre.
